

Formanden: Jeg har ikke villet afbryde det ærede Medlem, skjøndt jeg for Øvrigt antog, at hans Bemærkninger om det sidste Punkt vare blevne mindre fylldige, end de vare; men jeg vil dog henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at det her berørte Spørgsmaal ikke ligger for. — Jeg maa hertil sige den Bemærkning, at, naar det ærede Medlem i Begyndelsen af sin Tale yttrede, at en Betragtning, der var fremsat fra en Side modsat hans, viste, „paa hvilken Side Agtelsen for Grundloven og Retten er“, gaar dette ud fra en Forudsætning, som det ikke er tilstedeligt at gaa ud fra under Forhandlingerne her.

Høgsbro: Af de Hensyn, som den ærede Formand udtalte, skal jeg ikke komme ind paa den Betragtning, som den ærede sidste Taler gjorde gjældende angaaende Dagpengene, skjøndt der ganske vist var Meget, jeg kunde have at indvende derimod, og jeg tror, at er der end, som han sagde, Udskillige, hvis Tanker gaa i samme Retning som hans, saa er der dog nok Flere, hvis Tanker gaa i en ganske anden. Men for Øvrigt har det glædet mig at faae Ordet umiddelbart efter dette ærede Medlem, der fremdrog nogle Ytringer af mig fra forrige Gang, som jeg endnu fuldkommen staar ved, da jeg saaledes kan faae Leilighed til strax at klare min Stilling lige over for disse Forhold. Jeg kan, som det vil fremgaa af de anførte Ytringer, i flere Forudsætninger være enig med det af det ærede Medlem Anførte; men jeg kan rigtignok langtfra fra dem komme til den Slutning, han drog af disse Forudsætninger. Jeg kan være enig med ham i, at Grundloven bør fortolkes saaledes, at der skal være et stigende Medlemsantal for Folkethinget, efterhaanden som Folketallet stiger, og jeg kan ogsaa være enig med ham i, at et Antal af 40,000 i een Valgkreds ikke er Noget, som ret vel lader sig forlige med Grundlovens Aand og knap nok med dens Ord; men derfra og til det Forslag, som Regjeringen har forelagt, og som har søgte Ordet for, forekommer der mig at være et meget langt Spring, saa langt, at jeg i alt Fald ikke er i Stand til at gjøre det. Saaledes som Forslaget foreligger, gaar det jo ud paa, at der skal oprettes 4 nye Kredse her i Landet i de Egne, hvor Overfludet i en Kreds naaer op over 20,000; men saaledes har det slet ikke været Grundlovens Tanke i 1849 at gaa frem, den har sagt udtrykkelig: „omtrent“ 16,000 — det er tidt nok fremhævet — og det er ligeledes tidt nok fremhævet, at

Grundloven har anvendt dette „omtrent“ paa en saadan Maade, at der blev Kredse i Landet, som havde mellem 9 og 10,000, og andre derimod, som havde 17,000. Det stete ingenlunde vilkaarligt, men med et bestemt Hensyn til de paagjældende Forhold, saaledes at der sagdes: den og den Egn er vel tættre bebygget og har et forholdsvist større Folketal, men derfor kan den dog ikke have Krav paa et saa stort Antal Medlemmer i Landets Repræsentation som den eller den, der er ugunstigere stillet med Hensyn til Folketallet, men af andre Grunde kan have Krav paa et større Medlemstal, f. Ex. derved, at den større Udfrækning gjør Interesserne i dens forskjellige Dele forskjellige eller hindrer den fulde Benyttelse af den giwne Valgret. Det er allerede fremhævet igaar, at der under den grundlovgivende Nigsdags Forhandlinger blev gjort opmærksom paa, at Sylland fik omtrent det samme Antal Repræsentanter som Verne udenfor Kjøbenhavn, uagtet Folketallet ikke svarede dertil, og vil man gennemgaa Valgloven, vil man se, at i Gjennemsnit havde Vernes Folkethingsvalgkredse omtrent det normale Antal; men i Sylland var det langtfra Tilfældet. Viborg Amt var Forholdet f. Ex. saaledes, at gjennemsnitlig havde Valgkredse i 1849 (efter Folketellingen i 1845, der blev lagt til Grund) 11,840, uagtet Forholdstallet var sat til 14,000, og i Ringkjøbing Amt havde de endog kun 11,511. Hvis man nu vil gjøre det samme Hensyn gjældende som dengang, kan man altsaa ikke komme til det, saafremt man vil gaa den Vej, den ærede Minister anviser, at man kun, hvergang en Kreds har naaet et Overskud af 20,000 Indvaanere, skal oprette en ny; thi et saa ubelukkende Hensyn til det blotte Tal er, efter Tanken fra 1849, at forurette de af Naturen alt mindre begunstigede og mindre formuende Egne, som snarere kunde vente Begunstigelse end Tilfidesættelse. Naar man vil se efter Folketallet i Viborg Amt, vil man finde, at Gjennemsnitstallet for Valgkredse der nu er over 16,000, men dengang var det, som sagt, under 12,000. Hvis man nu vilde give Viborg Amt en Repræsentant mere, saa vilde Gjennemsnitstallet blive omtrent lige saa meget under 14,000, som det dengang var under 12,000, og altsaa vilde Forholdene i Viborg Amt nu efter de Hensyn, man tog i 1849, kræve en Repræsentant til. Jeg kan derfor ikke se Anledningen, end at Viborg Amt har ligesaa fuldt Krav paa at faae en Kreds mere som Kjøbenhavn paa at faae to til. Det Samme gjælder om Ringkjøbing og flere andre Amt. Vil man gennemføre denne